

ДѢЙСТВІЕ ВТОРОЕ

(Сцѣната представлява параходъ, на когото ся виждатъ думитъ «Радѣнци». Вътрѣ пътници, мъжѣ, жени, турци и др. на една стария, матрози нареждатъ санджаци. Нѣкои отъ въстанниците ся разхождатъ, други насѣдали. Ботевъ ся разхожда и слѣдъ малко ся изгубва. Чува ся гласъ отъ звънецъ. Гласове: Корабія Корабія! Навлизатъ нови пътници. Сичко въ едно мълчаніе. Капитанина ся разхожда по едно високо мѣсто).

Явленіе I.

Единъ капитанинъ, попъ Сава.

Попъ Сава. (като отива предъ капитанина) Г-нъ капитанъ! Имамъ честта да тж поканя, въ имѣто на българскія войвода, който ся намира тукъ въ парахода, да дадешъ управленіето на парахода менъ. Иначе ти можешъ и да пострадашъ. Това ти предлагамъ по миренъ начинъ.

Капитанинътъ. Какво говоришъ ти, азъ не можъ да та разберъ. Какво искате? Кажете ми по-ясно.

Попъ Сава. Въ имѣто на Българскія войвода, който ся намира въ параходътъ, предлагамъ ви по миренъ начинъ, да ми предадете управленіето на парахода за едно кратко време!

Капитанинътъ. (Смутенъ) Какво? Да ви предамъ управленіето на парахода ли. Какъ може да бѣде? Гдѣ са е чуло такова нѣщо!

Попъ Сава. Ако не са е чуло, сега ще са чуе и види даже. Длъжността ни налага, като борители за правдата, да постъпимъ първо по миренъ начинъ, а послѣ... видѣ-щемъ.

Капитанинътъ. (Оплашено вика) Матрози! Матрози, на помощ! Тукъ има разбойници!

Нѣколко матрози. (претичатъ) Шта е, шта?

Нѣколко въстанници. (Като ги задържатъ съ яростъ) Стойте назадъ, да не пострадате!

Попъ Сава. Извинете Г-нъ Капитанъ, ний разбойници не